

РЕШЕНИЕ

№ 4581

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 19.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **4960** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 84 и 85 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. Д., гражданин на Н., [дата на раждане] в Б. с, Н., срещу Решение № УП-92/26.05.2011 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет на Р. Б., с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорващия.

В жалбата са изложени възражения, че административният акт не е мотивиран; интервюиращият орган не е обсъдил подробно изложените от търсещия закрила факти и обстоятелства, поради които той изпитва основателен страх от преследване в страната си на произход. Жалбоподателят настоява, че интервюиращият не е изпълнил задължението си да проучи детайлно обстановката в Н., която е следвало да цени като новонастъпило обстоятелство, налагащо изрично произнасяне относно сигурността на страната на произход. Искането до съда е за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, се явява лично, като поддържа жалбата и заявеното с нея искане.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, не ангажира становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е образувано във връзка с подадена молба от чуждестранния гражданин с вх. № 743/25.05.2011г. на РПЦ [населено място], до

Държавна агенция за бежанците при МС. На същата дата жалбоподателят е регистриран с имената С Л., гражданин на Н., от мъжки пол, [дата на раждане] в У., Н., вероизповедание – християнин, семейно положение – неженен. Соличността му е установена въз основа на декларация по чл. 30, т.3 от ЗУБ. На 26.05.2011г., след образуване на производството пред ДАБ е представен документ за Соличност – национален паспорт № А02745387, издаден на 16.02.2011г., валиден до 25.02.2016г., на името на М. Д., [дата на раждане] в Б. сити, Н.. На основание представения национален паспорт е извършена корекция на имената на чужденеца, търсещ закрила и на мястото на раждане.

Административното производство е образувано по последваща, седма по ред молба на чуждестранния гражданин.

За първи път М. Д., под името С Л. е поискал статут на бежанец с молба вх. № 1515 от 20.06.2006 г. и с решение № 406 от 18.12.2006 г. на председателя на ДАБ при МС му е отказано предоставянето на статут на -бежанец и хуманитарен статут. С решение № 8-65 от 18.06.2007 г. на Върховния административен съд III отделение жалбата на кандидата срещу горесцитираното решение на председателя на ДАБ е отхвърлена като неоснователна

За втори път чужденецът е поискал статут на бежанец с молба вх. № 194 от 15.01.2008г. , като с решение № УП - 08 от 16.01.2008 г. на интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлена молбата на С Л. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 291 от 19.03.2008 г. по адм. дело № 499/2008 г. по описа на АССГ, I отделение, 10 състав е отменено решение № УП - 8 от 16.01.2008 г. на интервюиращ орган от ДАБ при МС и преписката е върната на административния орган за постановяване на законосъобразен акт.

В изпълнение на дадените от АССГ указания е издадено решение № 255 от 28.05.2008 г, на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. Д., под името С Л.. С влязло в сила решение № 13419 от 08.12.2008 г. по адм. дело № 8885/08 г. по описа на Върховния административен съд, III отделение е отхвърлена жалбата на С Л. срещу решение № 255 от 28.05.2008 г. на председателя на ДАБ.

С решение № 81 от 18.09.2009 г. по адм. дело № 4959/2009 г. по описа на АССГ, 19 състав е отхвърлена като неоснователна жалбата на М. Д., под името С Л., срещу решение № УП - 101 от 02.07.2009 г. на интервюиращ орган при ДАБ за МС, с което е отхвърлена негова (трета по ред) молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарна закрила.

За четвърти път чужденецът е поискал предоставянето на бежанска закрила с молба рег. № УП 2487 от 29.09.2009 г., по която административният орган се е произнесъл с решение № БР - 32 от 15.10.2009 г., като е отказано възобновяване на производството по реда на ЗУБ. С решение от 11.02.2010 г. по адм. дело № 7421/2009 г. по описа на АССГ, 12 състав е отменено посоченото решение и делото е изпратено на интервюиращия орган при ДАБ за решаване по същество на отправеното искане за закрила от чужденеца.

С решение № УП-68/20.05.2010г. на интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя. Решението е оспорено пред Административен съд – София град, който със свое решение № 2178/30.06.2010г. е отхвърлил жалбата.

С шеста поред молба, вх. № УП-12/04.01.2011 г. на ДАБ, при МС, РПЦ за бежанци М.

Д., под името С Л. е сезирал административния орган с искане да получи статут на бежанец и закрила в Б.. Тази молба е отхвърлена с решение № УП-1/06.01.2011г. на интервюиращ орган при ДАБ. Жалбата на чужденеца срещу решението, подадена до Административен съд – София град е приета за неоснователна и отхвърлена с решение № 1001/07.03.2011г.

В рамките на административното производство, образувано във връзка с подадената от М. Д. седма молба, с чуждестранния гражданин е проведено интервю на 25.05.2011 г., в присъствието на преводач. Съгласно писмо изх. № Т-2304/27.05.2011 г. на ДАНС, главният директор на Специализирана дирекция „Т” е заявил, че не възразява срещу предоставянето на статут на М. Д.. В срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от страна на интервюиращия орган е прието решение № УП-92/26.05.2011 г., с което, на основание чл. 70, ал.1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал.1, т. 1 и т.5 от ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Предвид мотивите на решението е констатирано, че в молбата на М. Д. не са посочени причини за страх от преследване от властите в Н. по причина на раса, религия, етническа или социална принадлежност или политическо мнение или убеждение. Формулиран е извод, че молбата на М. Д. не съдържа позоваване на конкретни обстоятелства от политическия живот в Н., различни от изложените в предходните производства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Решение № УП 92/26.05.2011г. е съобщено на оспорващия на 02.06.2011г. Жалбата срещу решението е постъпила в ДАБ на 06.06.2011г., с което е спазен срокът за оспорване по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок за оспорване и от надлежна страна, с право и интерес от оспорване. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения.

Актът е обоснован с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, според която молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и е подадена последваща молба, в която чуждестранният гражданин не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход; Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ "последваща молба" е молба за предоставяне на статут в Р. Б., която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Р. Б. е приключило с влязло в сила решение.

Изложените фактически основания се подкрепят на първо място от доказателствата в административната преписка, както и с оглед процесуалното поведение на жалбоподателя, който не се ангажира с твърдения към кой момент и при какви обстоятелства е бил поставен в непосредствена заплаха за здравето и живота. Липсват данни в подкрепа на съображенията на М. Д. да напусне Н., както и такива относно съществуването на проблеми /минали или евентуални/, които могат да го поставят в опасност в страната на произход. Поради това съдът намира, че оспорващия не сочи никаква причина за наличие на основателен страх от преследване от страна на властите в страната на произход, нито непосредствена заплаха за живота, сигурността или свободата си поради насилие, породено от въоръжен конфликт, както и възможност за подлагане на изтезания и други форми на нечовешко или унижително отношение или наказание.

Не се сочат и не се установяват данни М. Д. да е бил принуден да напусне или да

остане извън Н.. В своите обяснения пред интервюиращия орган и в жалбата чуждестранният гражданин не излага каквито и да е конкретни факти относно личните си възгледи и чувства, които да обосноват извод за наличие на опасност от преследване по смисъла на ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците. Изводът относно вероятното им наличие съдът следва да формира въз основа на всички доказателства, включително косвени, събрани в административното производство, но не и въз основа на предположения.

Не са налице условия за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като не се установява наличие на непосредствена заплаха за живота, сигурността и свободата, както и опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне, поради които оспорващият не може да се завърне в Н..

В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че административният орган не се е произнесъл по същество по неговата молба за закрила, като не е обсъдил наведените обстоятелства заедно със ситуацията в Н.. Липсата на конкретно посочени факти и обстоятелства от страна на кандидата по време на проведеното интервю обосновава извода, до който е достигнал интервюиращия орган за неоснователност на искането за предоставяне на статут на бежанец. Твърдението, че напрежението между властите, от една страна, и местните хора, от друга страна, ескалира, не е обвързано с конкретно изявление за реално съществуваща заплаха за живота и сигурността на оспорващия, която да обоснове приложението на нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Съдът намира, че законосъобразно административният орган е приел, че не са налице условия за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. От заявеното от чужденеца по време на интервюто не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Молителят не посочва други причини, които да обуславят необходимостта от предоставянето на хуманитарен статут. В тази насока жалбоподателят не навежда факти, поради което законосъобразен е изводът на интервюиращия орган за липсата на предпоставки по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на М. Д.. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че административният орган не е мотивирал отказа си за предоставяне на хуманитарен статут. В решението са изложени съображения за извода на интервюиращия орган, че спрямо М. Д. не са налице условията по чл. 9 от ЗУБ, доколкото Сият кандидат не сочи конкретни факти в тази насока.

Въз основа на изнесените факти в проведеното интервю с чужденеца правилно административният орган е приел, че подадената молба за закрила е явно неоснователна на основание чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Желанието или нежеланието на чужденеца да се завърне в държавата си по произход, както и причините от икономически характер, обуславящи желанието му да остане да пребивава в Б. не могат да бъдат подведени под хипотезиса на правната норма на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Неоснователно е възражението, изложено в жалбата за липсата на мотивирано произнасяне от страна на административния орган във връзка със сигурността на държавата по произход на чужденеца. В действащата към датата на издаване на оспорения административен акт редакция на разпоредбата на чл. 70 от ЗУБ не се предвижда императивното изискване интервюиращият орган да

излага мотиви относно сигурността на държавата по произход на чужденеца, поради което не е налице допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби и е законосъобразен. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд – София град, Първо отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д., гражданин на Н., [дата на раждане] в Н., срещу Решение № УП-92/26.05.2011 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: